

**Brev till Selma Lagerlöf från
Sophie Elkan: 1899-1900. L 1:1 - 54**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Esten den 14 Oktober 1899.

105

Allin från minne!

Stulet för det luf tals
om om du ej bilar af mig, j menar, vad du
villar mig, det tycker j inte om j inte vink
inte du tälk: skandinav nummer - det är
nåttigt utvink at igen det. Det menar du
vad inte j menar, du menar väl inte, att du
tycker mera om mig för oftast är min du
har mig! ...

Ja, j gläder mig alst friskt at resan. J
gläder mig, at du j är int för det. J är
i friskt int för stupa i j rika katal
genast nyman. ^{af j för} ^{fruktbar} ^{studer} det j menar
skicka för kthet: en fram, ibland i en
dram. ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för}
af skandinav uppgriften / ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för} ^{projekt för}
gick om inget mer till Berg för at på tross.
Det ges kan mig utin, har om friskt mat,
klappad mig för axeln och int j talad om

att det och det möjligt om något, ni hade han att
dramatiska för Utkans bok eller för de flera den
tyngre dyfiken, det är ju icke en historisk lärobok -
utan berättelse och skata, omens efter helta andra
beträffelser. Det visade jag ju att han kunde något
någon gick icke under nämnda och skref till
Blomén igen och pågick honom om han ville
han berättelse i slutet för honom. Vill han han det, ni
jag kunde skicka mig till, i annat fall skulle han
inte kunna sig dränges. Jo och igen efter som
det /plågan/ för Stavens föreläsning som ut
till trängsel besiktade under för att Levatin
vill tyckas, att jag tagit Kerkulls anseende
jag skulle anse det som för Kerkulls uttänning
vill utdragen, hvilket jag gjort och dömd
att säga att jag stulit. Och ni öfver mig som mig
detta stule. Och underhållens bef, någon förbered
uttryck och biten för Berg om monumentet
optomet och som Kerk jag inte kan för
föreläsningen längre.

Önndiga bekvämligheter!

Jag vill säga om, men de är ej rätta, påst

draget med Flan: kendsknet og jeg var
guld. Også jeg var bende Flan med i alen
fuld - det var en det vider at grænser
på og en skole, jeg var tale over med
min bok, ifald, og den late bli.

Skrevet mig jødeligt skole for Følgende
både af Lovet og Karl. Det var en
en viden, somligt men helt året og på
i. Ja der har det Dagbladet og Udenbånd
være der har den vider, i: ifald mig der var
på den telekiskendes -

Jas, de tycker om mig Thore, ja ja tycker mig
om kunne det første blicker, men den plant
alt: vider. Det havde jeg som noget gals
være, ifald, i vider enderne og det var
unghemes menig - det var tydeligt - men den
Runde mig og vider, at Schen altid kunne til
mig vider og vider.

Ja mig vider på mig ja mig mig mellem 1-2
Ja mig mig mig mig og telekiskendes menig
en mig med den og tycker at den mig
mig mig mig mig og mig mig mig mig mig mig

ja, men an det meste skönt med de dvi-
 det, j' har altid sat min egen spænde på
 dem, tillid, reser og nu har jeg bestået den
 på af alpeaca at du skal som i stater
 for dig, der blot er en, der med i beffert.
 Når jeg nu får en ylleblus til drakter (som f. d.
 beståelse) bli utvænkt vakkert i j' er
 færd i beståelse, ty althi det er minst j'
 har open og j' er for reser - sedan som om
 en minne bøger j' er udt, der med en
 atskend blomme, en tømme drakt og
 skæft. Apogers vilkes vadden væker og men
 an til min drakt, det kof var mirbitne ofrig.
 Jo, om du har på den her friske og moden
 i kan du vist tage om i stater på den
 vorte, med den en iderblus til, nu på den
 siges ud, bli du mig fin. Det var her at du
 veta om ramie. Of bøger således vige
 ramie stumper, der er helst stoppam
 med uter kostur, en hælere, bli på
 vige -
 Just nu har j' skrevet et beffert til

mer Assad och prägen hemmen en pesten,
quarantänen, hotel och tider på Ramadan.
Jag har som mitt förhållande att planera på
den. Jag har tyckt länge en dansk bok om
det gamla Egyptens gudar, men som var fastig,
däremot blev jag först hela Orienten, som jag
jaktade till af Orlans. Den var mycket upplysande
och intressant. Det vetens i rum. Jag hade
skaffat mig Waldenström. Just nu var han en
färdig stann, jag tyckte särskilt att det
var dyrt om den på land men ännu mer
dyrt om den som en sådan vada till en stann,
för Jaffa och i drömd jag i kommitté med
dig, att du var mycket dyrt. Det var mycket
dyrt, att jag i mycket tråkigt på, att idag är
det jättligt ett år sedan på dagen, fast det var
den 15/10 då Salim gaf mig mig den. Jag leker
om han tänker ut. Han stann den dagen
och det är med ämstyck och smärta och
trötthet, jag tänker på dig -

Ja, tänk på dig om jag vet, men om jag inte vet, att
du talar med mig på det som jag med dig, att
du har det. Det är den mest ut!

Trine Lin har nu en bef. i gån at hon
 känner minsten at i Litteratyr. Gossen
 tips i utmärktigt sin och i spökan och
 hon tycks at hon minste stann, när hon
 i gån vil. Det tycks ji ochin. Det skola
 lita till Stockholms i dag och i morgon, hon skuler
 ochin upp och källa ji skell, och Tage hvarige
 Trine Eskilstuna - Nord sig - en an Eskilstuna
 ji minne skuldalen till och en skulden
 ingetän, som ~~skulle~~ ^{minde} vinnem ji pengarna
 och en Englund och Transvart. Samtidigt
 det är en värld, vi lever i. Det vil till at
 ha två världar, som at fantasier, när
 skuler egentliga. ha två - religionens värld
 på at som bekanta vil luger at sin
 minnespit. Ja du, ha ji nygärting at gån
 om och vi lära ji. Ji förklar som inig
 alla hem ji trakt. Den som sista jhan
 klats in och i kunnit om. Ja ji har om
 last Redaktör. Bremer af Esvalde och
 Sigrid Lejonhjärnt. Det är en digar bok.
 Ja mycket är ji redaktörin din, som at till

